

TRIBUNALUL CONSTANTA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentinta civila nr.1667

Sedinta publica din data de 10.06.2014

Completul compus din :

Presedinte : Dumitru-Radu Comsa

Grefier : Gabriela Miloş

Pe rol fiind, solutionarea cauzei in contencios administrativ si fiscal avand ca obiect – *pretenții*, actiune formulata de reclamanta SC Elcora Trans SRL, cu sediul in Constanta, str.Micsunelor, nr.12, bl.28, sc.B, ap.20, jud.Constanta, având numarul de ordine in registrul comertului J13/3075/2005 si CUI nr.17982430 si cu sediul procesual ales in Teghirlighiol, str.Ecaterina Teodoroiu, nr.11, jud.Constanta, la Cab.av.Papu Viorel, in contradictorie cu pârâta Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Galati - Administratia Judeteana a Finantelor Publice Constanta, cu sediul in Constanta, bd.I.G.Duca, nr.18, jud.Constanta si chemata in garantie Administratia Fondului pentru Mediu, cu sediul in Bucuresti, Sos.Independentei, nr.294 Corp A, sector 6.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă av.Papu Viorel, în baza delegației de reprezentare depusă la dosar, lipsind pârâta si chemata in garantie.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform disp.art.153 și urm.C.proc.civilă.

Grefierul de sedință, in referatul cauzei, evidentiază partile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare si stadiul procesual.

Instanta, cu raportare la prevederile art.1, 2, 18 din L.nr.554/2004 si in baza art.95 C.proc.civilă, constata că aceasta este competenta materiala si teritorial in solutionarea cauzei.

Instanta pune in discutie admisibilitatea in principiu a cererii de chemare in garantie formulata de către parata a Administratiei Fondului pentru Mediu.

Reclamanta, prin reprezentant, solicita admiterea in principiu a cererii de chemare in garantie formulata de către pârâta.

Instanta, in baza art.72-74 C.proc.civila, cu raportare la prevederile art.64 C.proc.civila, admite in principiu cererea de chemare in garantie formulata de către parata Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Galati – Administratia Judeteana a Finantelor Publice Constanta a Administratiei Fondului pentru Mediu.

Instanta acordă cuvântul in probatiune.

Reclamanta, prin reprezentant, solicita incuviintarea probei cu inscrisuri.

În temeiul dispozițiilor art.292 și urm.C.proc.civilă, instanța constată pertinentă și concludentă cauzei proba cu înscrisurile depuse la dosar și o încuviințează spre administrare.

Reclamanta, prin reprezentant, arata ca nu are alte cereri sau exceptii de invocat si solicita acordarea cuvântului pe fondul cauzei.

Instanta constata incheiata cercetarea judecătorească, constată cauza în stare de judecată si la solicitarea reprezentantului reclamantei acorda cuvântul asupra fondului cauzei și asupra cererii de chemare in garantie.

Reclamanta, prin reprezentant solicita, admiterea actiunii asa cum a fost formulata, cu cheltuieli de judecata, precum si admiterea cererii de chemare in garantie. In ce priveste dobanda solicitata in cauza, se sustine ca pentru acoperirea prejudiciului suferit de către reclamanta se impune obligarea paratei la plata dobandzii in materie fiscala, in conditiile in care raportul dintre parti este unul fiscal.

Instanta rămâne in pronuntare.

TRIBUNALUL

Asupra prezentei acțiuni :

Prin acțiunea promovată și înregistrată la data de 05.05.2014 pe rolul Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr.3348/113/2014, reclamanta SC Elcora Trans SRL, în contradictoriu cu pârâta DGRFP Galati - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanta, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispună obligarea pârâtei la restituirea sumei de 7865 lei, plătită cu titlu de taxa de poluare. S-a solicitat, de asemenea a se dispune și obligarea pârâtei la plata dobânzii fiscale, de la data plății și până la data restituirii efective, precum și la plata cheltuielilor de judecată. În subsidiar s-a solicitat, a se dispune obligarea pârâtei la plata dobânzii legale prevăzute de OG nr.13/2011, pentru perioada 27.07.2011-01.05.2014, cumulată cu cea prevăzută de art.120 alin.7 C.proc.fiscală, începând cu data de 01.05.2014 și până la data restituirii efective.

În fapt se arată că reclamanta a achiziționat un vehicul înmatriculat anterior în Uniunea Europeană.

Se susține că potrivit OUG nr.50/2008, reclamanta a fost obligată la achitarea unei taxe de poluare pentru înmatriculare, în cuantum de 7865 lei, taxa apreciată ca fiind în contradicție cu reglementărilor Uniunii Europene acceptate și de România.

Se mai arată că reclamanta a formulat o cerere la AJFP Constanta, pentru restituirea sumei achitate, solicitare care însă a fost respinsă de către parată.

Reclamanta susține în esență că, potrivit disp.art.148 alin.2 din Constituția României și în raport și de disp.art.110 și art.28 din Tratatul Comunității Europene, prevederile OUG nr.50/2008 sunt inaplicabile. Se invocă și faptul că, în cauză, sunt aplicabile disp.art.148 alin.2 din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

În drept au fost invocate disp.TFUE, Constituția României, L.nr.554/2004, C.proc.fiscală, C.proc.civilă.

Au fost anexate înscrisuri - filele 9-21.

Legal citată pârâta DGRFP Galati - AJFP Constanta a formulat și depus întâmpinare-filele 26-27, prin care, s-a solicitat instanței a dispune respingerea acțiunii promovate de către reclamant, ca nefondată, reclamanta fiind îndreptățită a primi doar diferența rezultată din timbru de mediu și taxa de poluare achitată. De asemenea, parata a formulat o cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

Legal citată, Administrația Fondului pentru Mediu nu a formulat și depus întâmpinare.

Asupra actelor și lucrărilor dosarului :

Procedând la soluționarea cauzei, instanța a administrat la solicitarea reclamantei proba cu înscrisuri.

Din înscrisurile depuse la dosar, rezultă că reclamantul a achitat în contul AFP Constanta, actualmente AJFP Constanta, deschis la Trezoreria Mun.Constanta, suma de 7865 lei percepută cu titlu de taxa de poluare, achitată cu chitanța TS8 nr.0438520/27.07.2011 - fila 15.

Decizia de calcul a taxei de poluare - fila 14 reprezintă materializarea scriptică a unei operațiuni administrative, iar ceea ce a înțeles reclamanta să conteste în principal este refuzul organului fiscal de a soluționa cererea sa de restituire a taxei de poluare.

Se reține ca prin cererea - fila 16 comunicată pârâtei la data de 12.03.2014, reclamanta a solicitat paratei a proceda la restituirea taxei de poluare achitate și a dobânzii aferente, solicitare nesoluționată de către parata.

Lipsa unui răspuns al pârâtei în referire la cererea reclamantei- fila 16, îmbracă forma unui refuz, iar instanța este ținută să analizeze caracterul justificat sau nejustificat al acestui refuz.

Potrivit OUG nr.50/2008 taxa de poluare pentru autoturisme și autovehicule se plătește cu ocazia primei înmatriculări în România, de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, atât pentru autoturisme și autovehicule noi cât și pentru cele rulate, aduse din import, din statele comunitare ori din alte state.

În speță, învestirea instanței de judecată vizează lămurirea faptului dacă taxa de poluare instituită cu ocazia înmatriculării, a cărei plată este prevăzută cu titlu obligatoriu de actul normativ anterior menționat, contravine Tratatului Constitutiv al Uniunii Europene – art.140 (fost 90) paragraful 1, aspect ce urmează a fi analizat și din perspectiva prevederilor art.11 și 148 alin.2 din Constituția României, a Legii nr.157/2005, precum și a jurisprudenței Curții de Justiție Europene.

Instanța are însă în considerare și poziția de principiu avută de către ICCJ, care în cadrul recursului în interesul legii, soluționat prin Decizia nr.XXIV/2011, a stabilit că în acțiunea având ca obiect restituirea taxei de poluare, procedura de contestare prevăzută la art.7 din OUG nr.50/2008, aprobată prin L.nr.140/2011, raportat la art.205-218 din C.proc.fiscală, nu se aplică în cazul cererilor de restituire a taxei de poluare întemeiate pe dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. d) din același cod, sens în care neurmarea procedurii nu limitează accesul reclamantei de valorificare a solicitării de restituire a taxei de poluare achitată.

Astfel, se constată că, în reglementarea internă, taxa de poluare pentru autoturismelor a fost introdusă prin OUG nr.50/2008, în sensul că această taxă-potrivit art.3-se datorează pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în RNTL2, respectiv Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.211/2003.

Potrivit art.4 alin.1 lit.a, obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, fără însă ca textul normativ să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand.

Pe de altă parte taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Aceasta taxă este calculată de către autoritatea fiscală competentă-art.5 alin 1.

Din analiza voinței emitentului (Guvernul României) se constată că promovarea acestui act normativ a avut ca țintă limitarea intrării în România a unui număr foarte mare de autovehicule second-hand cu vechime de peste 10 ani, care ar fi fost achiziționate din țările membre ale Comunității Europene datorită unui preț redus.

Astfel, se urmărește ca taxa pe poluare, al cărui scop este, în principiu, corect – "poluatorul plătește" - să aibă ca efect imediat diminuarea introducerii în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru al CEE.

Din economia textelor redată mai sus, rezultă că taxa de poluare se datorează doar pentru autoturismele noi, ca și pentru cele înmatriculate anterior în celelalte state comunitare ori în alte state și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară și după data de 01.07.2008, aceeași taxă nefiind percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România și care ulterior datei reținute au fost revândute.

Sub acest aspect diferența de aplicare a taxei este discriminatorie pentru autovehiculele aduse în România din Comunitatea Europeană în scopul revânzării lor în țară, în situația în care acestea au fost deja înmatriculate în țara de proveniență, în timp ce la revânzarea autovehiculelor înmatriculate deja în România, taxa nu mai este percepută.

Potrivit art.110 par. 1 (fost 90) din Tratatul de Instituire a Comunității europene, „Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

Pe de alta parte, potrivit art.11 alin. 1 și 2 din Constituția României, revizuită în anul 2003-„ *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bunăcredință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”.

Art.148 alin. 2 și 4 din Constituția României statuează: „*Că, urmărind a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare...Parlamentul, președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2*”.

Din prevederile constituționale reținute și față de Legea nr.157/2005-de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, rezultă că, urmărind a aderării României la Uniune, Tratatul de Instituire a Uniunii Europene are un caracter obligatoriu pentru statul român.

Se constată astfel, ca normele comunitare au caracter prioritar în raport cu cele naționale, aspect întărit și de jurisprudența Curții de Justiție Europene.

Chiar dacă statul român a adoptat, prin introducerea OUG nr.50/2008, norme de discriminare fiscală între produsele importate și cele similare autohtone, se constată că dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, în temeiul principiului supremației dreptului comunitar. Conform acestui principiu, orice normă comunitară are forță juridică superioară normelor naționale, chiar și atunci când acestea din urmă sunt adoptate ulterior normei comunitare, regula aplicându-se indiferent de rangul normei în ierarhia sistemului juridic național și de acela al normei comunitare.

Față de aceste considerente, în raport de textele normative reținute se apreciază că acțiunea promovată de către reclamant, și întemeiată pe dispozițiile Tratatului Comunității Europene este admisibilă, de vreme ce dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, în temeiul principiului supremației dreptului comunitar.

De asemenea, în analiza spetei dedusa judecării se va avea în vedere și obligativitatea instanțelor din Statele membre de a aplica prioritar Tratatul Comunitar, fost statuată și prin Hotărârile pronunțate de CJE în cauzele Flaminio Costa v. Enel (pronunțată la data de 15.07.1964), precum și Amministrazione delle Finanze dello Stato v. Simmenthal S.p.a (pronunțată la data de 09.03.1978).

Potrivit considerentelor CEJ, redată în aceste hotărâri, la intrarea în vigoare a Tratatului, acesta a devenit parte integrantă a ordinii juridice a Statelor Membre. Instanțele din aceste state fiind obligate să îl aplice. Curtea a reținut că „O instanță națională este chemată, în limitele competenței sale, să aplice prevederile ale dreptului comunitar are obligația de a aplica aceste prevederi, dacă este necesar chiar refuzând să aplice legislația națională, inclusiv cea adoptată ulterior, nefiind necesar ca instanța să ceară sau să aștepte abrogarea prevederilor contrare de către puterea legislativă sau Curtea Constituțională”.

Aceeași obligație a judecătorilor naționali rezultă și din prevederile art. 10 din Tratat. În aceste condiții, față de cele reținute, este evident că normele interne ce reglementează obligația de plată a taxei de poluare cu ocazia primei înmatriculări în România contravin dispozițiilor Tratatului de Instituire a Uniunii Europene, normele interne dispunând cu privire la o taxă discriminatorie și care încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor.

Este de reținut de asemenea soluțiile pronunțate de către CEJ prin Hotărârea din data de 07.04.2011, în soluționarea cauzei C-402 - Tatu contra României, precum și prin Hotărârea pronunțată la data de 07.07.2011, în soluționarea cauzei C-263 - Nisipeanu contra României, prin care s-au constatat că taxa de poluare instituită de către autoritățile parate, în vederea primei înmatriculări a unui autovehicul, ce anterior a fost înmatriculat într-un alt stat membru al UE, este în contradicție cu prevederile art.110 TFUE (fost art.90 TCE).

Astfel, OUG nr.50/2008 este contrară art.110 (fost 90) din TFUE, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme *second-hand* deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a solicitat achitarea taxei

de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor *second-hand* deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor. hotărârile CJE în cauza Cooperativa Co-Frutta Srl v. Amministrazione delle Finanze dello Stato (pronunțată la data de 07.05.1978) și F.G. Roders BV ș.a. v. Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (pronunțată la data de 11.08.1995).

Pentru aceste considerente, precum și cu raportare la prevederile art.114 C.proc. fiscală și art.18 alin.1-teza finală-din L.nr.554/2004, instanța va admite acțiunea principală, și pe cale de consecință va dispune obligarea pârâtei AJFP Constanta către reclamanta la restituirea sumei de 7865 lei percepută cu titlu de taxă de poluare, încasată în mod nelegal.

Pentru repararea integrală a prejudiciului suferit de către reclamanta, pârâta DGRFP Galati-AJFP Constanta va fi obligată să achite și folosul nerealizat, respectiv dobânda legală, determinată conform OG nr.13/2011, aferentă sumei de 7865 lei, de la data de 27.07.2011 și până la data împlinirii termenului prevăzut de art.70 din OG nr.92/2003, de soluționare a cererii de restituire prevăzută de art.117 din OG nr.92/2003, respectiv 26.04.2014, în condițiile rămânerii definitive a prezentei hotărâri. De asemenea parata va fi obligată către reclamantă și la plata dobânzii legale în materie fiscală, determinată conform art.120 alin.2 din OG nr.92/2003, aferenta sumei de 7865 lei, din data următoare expirării termenului de soluționare a cererii de restituire, prevăzut de art.70 din OG nr.92/2003, respectiv 27.04.2014 și până la data restituirii efective a taxei de poluare, în condițiile rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În acest sens, instanța a avut în considerare dispozițiile cauzei C-565/2011 Irimie contra României, soluționată de CJUE, precum și prevederile art.124 alin.1 C.proc.fiscală, potrivit caruia, pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 70, adică după trecerea unui termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii de restituire a sumei. Totodată s-a prevăzut în mod expres ca acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.

În ce privește dobânda legală solicitată în cauză instanța are în considerare dispozițiile art.124 alin.1 C.proc.fiscală, potrivit caruia, pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 70, adică după trecerea unui termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii de restituire a sumei.

Din analizarea cererii de restituire formulată de către reclamanta – fila 16, se reține că aceasta a solicitat organului fiscal și plata dobânzii aferente taxei de poluare, considerente pentru care se constată că prevederile art.124 C.proc.fiscală sunt incidente în cauză, sens în care solicitarea de obligare a paratei și la plata dobânzii fiscale este fondată, termenul de restituire expirând la data de 26.04.2014, petitul aferent reparării integrale a prejudiciului suferit de către reclamanta, urmând a fi admis în varianta subsidiară solicitată.

Cu raportare la prevederile art.72-74 C.proc.civilă, se va dispune admiterea cererii de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, formulată de către parata, în cauza suma achitată de către reclamanta paratei AJFP Constanta, cu titlu de taxa de poluare, fiind colectată și virată în conturile chematei în garanție. În acest sens instanța va dispune obligarea chematei în garanție Administrația Fondului pentru Mediu la plata pârâtei AJFP Constanta a sumelor stabilite în sarcina acesteia pentru a fi achitate reclamantei.

În baza art.453 C.proc.civilă, reținând culpa procesuală a paratei AJFP Constanta, instanța o va obliga pe aceasta la plata către reclamanta a sumei de 900 lei reprezentând cheltuieli de judecată, efectuate și dovedite în cauză, constând în - taxa judiciară de timbru, în cuantum de 300 lei și onorariu avocațial în cuantum de 600 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRAȘTE

Admite acțiunea promovată de reclamanta SC Elcora Trans SRL, cu sediul în Constanta, str. Micșunelelor, nr.12, bl.28, sc.B, ap.20, jud.Constanta, având numărul de ordine în registrul comerțului J13/3075/2005 și CUI nr.17982430 și cu sediul procesual ales în Teghirghiol, str.Ecaterina Teodoroiu, nr.11, jud.Constanta, la Cab. av.Papu Viorel, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanta, cu sediul în Constanta, bd.I.G.Duca, nr.18, jud.Constanta.

Admite cererea de chemare în garanție formulată de către parata DGRFP Galați - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanta, a Administrației Fondului pentru Mediu, cu sediul în București, Sos.Independenței, nr.294 Corp A, sector 6.

Obligă pârâta către reclamanta la restituirea sumei de 7865 lei percepută cu titlu de taxa de poluare, achitată cu chitanța seria TS8, nr.0438520/27.07.2011.

Obligă pârâta către reclamanta la plata dobânzii legale, determinată conform OG nr.13/2011, aferentă sumei de 7865 lei, de la data de 27.07.2011 și până la data împlinirii termenului prevăzut de art.70 din OG nr.92/2003, de soluționare a cererii de restituire prevăzută de art.117 din OG nr.92/2003, respectiv 26.04.2014, în condițiile rămănerii definitive a prezentei hotărâri.

Obligă pârâta către reclamanta la plata dobânzii legale în materie fiscală, determinată conform art.120 alin.2 din OG nr.92/2003, aferentă sumei de 7865 lei, din data următoare expirării termenului de soluționare a cererii de restituire, prevăzut de art.70 din OG nr.92/2003, respectiv 27.04.2014 și până la data restituirii efective a taxei de poluare, în condițiile rămănerii definitive a prezentei hotărâri.

Obligă chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu la plata către pârâta DGRFP Galați - AJFP Constanta a sumelor stabilite în sarcina acesteia pentru a fi achitate reclamantel.

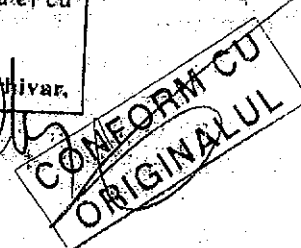
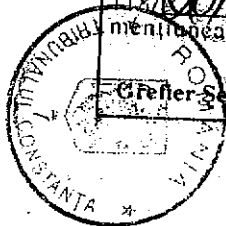
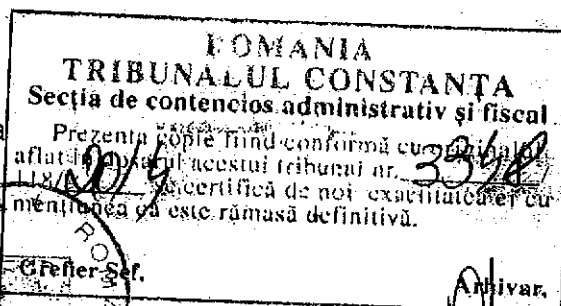
Obliga parata la plata către reclamanta a sumei de 900 lei, reprezentând cheltuieli de judecată - taxa de timbru și onorariu avocatal.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recurs ce va fi depus la Tribunalul Constanta.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10.06.2014.

Președinte,
Dumitru-Radu Comșa

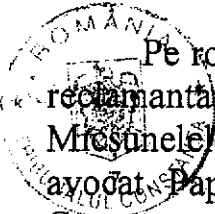
Grefier,
Gabriela Miloș

DOSAR NR. 3346/118/2014

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
SENTINȚA NR. 2039/CA

Ședința publică din data de 11 Septembrie 2014
PREȘEDINTE – Mirela Carapcea
GRÉFIER – Veronica Iordache

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantă SC „ELCORA TRANS” SRL – cu sediul în Constanța, Str. Mărășinele nr. 12, Bl. 28, sc. B, et.2, ap. 20 și cu sediul procesual ales la Cabinet avocat Papu Viorel în Techirghiol, Str. Ecaterina Teodorescu nr. 11, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALATI – ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA** – cu sediul în Constanța, B-dul Tomis nr. 196, având ca obiect - pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat Papu Viorel pentru reclamantă, în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Noul Cod de procedură civilă.

Cererea este timbrată cu taxă judiciară de timbru în valoare de 300 lei conform chitanței nr. 5401921/2014.

În referatul oral asupra cauzei grefierul de ședință arată că acțiunea a fost comunicată pârâtei la data de 08.05.2014, care a formulat întâmpinare și cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru mediu la data de 13.05.2014. Totodată la data de 26.05.2014, pârâta a depus la dosar note scrise prin care solicită comunicarea tuturor actelor de procedură la sediul din Constanța, Str. I.Gh. Duca nr. 18.

Instanța văzând dispozițiile art. 131 din Noul cod de procedură civilă se declară competentă în soluționarea prezentei cauze.

În temeiul dispozițiilor art. 74 Cod procedură civilă, instanța pune în discuția părților admisibilitatea în principiu a cererii de chemare în garanție.

Reclamantul prin apărător solicită admiterea în principiu a cererii de chemare în garanție a A.F.M.

În temeiul dispozițiilor art. 64-74 Cod procedură civilă, instanța admite în principiu cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâtă pe calea întâmpinării. Constată că acesteia i-a fost comunicată copia acțiunii și a cererii de chemare în garanție, procedura de citare fiind legal îndeplinită pentru acest termen de judecată.

Reclamanta prin apărător solicită admiterea probei cu înscrisuri, cele depuse deja la dosar. Totodată arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus.

CONFIRMARE CU ORIGINALUL

Instanța în temeiul dispozițiilor art. 292 Noul Cod de procedură civilă constată pertinentă și concludentă cauzei proba cu înscrisurile depuse la dosar și încuviințează. Constată că înscrisurile au fost depuse la dosar și că proba a fost astfel administrată.

Față de dispozițiile art. 244 din Noul Cod de procedură civilă instanța declară cercetarea procesului încheiată.

Având în vedere dispozițiile art. 392 din Noul Cod de procedură civilă și poziția procesuală a reclamantei în sensul că nu mai sunt cereri de formulat și incidente de soluționat, instanța deschide dezbaterile asupra fondului și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reclamanta prin apărător solicită admiterea acțiunii, obligarea pârâtei la restituirea sumei achitată cu titlu de taxă de poluare, a dobânzii fiscale de la data plății până la data restituirii în principal, iar în subsidiar a dobânzii de drept comun până la restituirea efectivă a sumei, cu cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat și taxă judiciară de timbru. Referitor la cererea de chemare în garanție a A.F.M. formulată de pârâtă, solicită admiterea acesteia.

Față de dispozițiile art. 394 din Noul Cod de procedură civilă instanța încheie dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra cererii formulate de reclamanta SC „Elcora Trans” SRL în contradictoriu cu pârâta D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța și asupra cererii de chemare în garanție a A.F.M. formulată de pârâtă pe calea întâmpinării.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr. 3346/118/2014 reclamantul a a chemat în judecată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI-ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA solicitând instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la restituirea sumei de 6364 lei, prelevată în mod ilegal cu titlu de taxă pe poluare și dobânzii aferente.

În motivarea demersului judiciar, reclamantul a arătat că achiziționat autoturismul marca Daf.

Pentru înmatricularea autoturismului pe teritoriul României a fost nevoit să achite taxa de poluare care a fost stabilită prin Decizia de calcul vădit ilegală.

Se arată că, actul normativ în baza căruia a fost prelevată taxa, respectiv OUG.50/2000 contravine dreptului intern, fiind emis cu încălcarea art.30 alin.1 lit."g" și art.41 alin.1 din Legea nr.24/2000 și a art.115 alin.4 din Constituția României, întrucât nu există situația extraordinară și nici urgența ce impuneau recurgerea la această cale de reglementare.

Reclamantul a susținut că plata acestei taxe contravine de plano dreptului comun și încalcă dispozițiile Tratatului Comunității Europene, care, în art. 90, interzice statelor membre să instituie taxe contrare principiilor tratatului.

Întrucât faptul că este încălcat principiul nediscriminării produselor importate față de produsele interne, această taxă fiind percepută doar pentru autoturismele înmatriculate în CE. și reînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele înmatriculate în România, la o nouă înmatriculare, taxa nu mai este percepută. Tratatul de aderare a României la UE, ratificat prin Legea nr. 157/2005 prevede că România este obligată să respecte dispozițiile tratatelor originare, art. 148 alin. 2 și 4 din Constituție consfințind, de altfel, principiul supremației dreptului comunitar față de dispozițiile contrare din legile interne.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 25, 28 și 90 alin. 1 din Tratatului UE, art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României, art. 2 din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană.

Pârâta și-a poziția procesuală prin întâmpinare.

Pârâta a formulat și o cerere incidentală, susținând că „titulara dreptului în ce privește restituirea taxei de poluare este Administrația Fondului pentru Mediu”, a cărei introducere în cauză și citare a solicitat-o, în raport de destinația sumei solicitate de reclamant, care se face venit la Fondul pentru mediu, potrivit art1 din OUG nr.50/2010 Aceasta, deoarece obligația de plată a taxei de poluare nu ia naștere prin emiterea deciziei de calcul, ci ca efect al legii și în urma manifestării intenției de a efectua o primă înmatriculare a unui autovehicul în România sau de a repune în circulație un autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri astfel cum rezultă din art. 4 din OG nr. 50/2008.

Procedând la soluționarea cauzei, instanța a părților proba cu înscrisuri.

Taxa a fost stabilită de către Administrația Finanțelor Publice Constanta prin decizia de calcul emisă urmare a cererii înregistrate de reclamant la organul fiscal, prin care solicita calcularea taxei de poluare.

La 10.03.2014 reclamantul a dedus spre soluționare cerere de returnarea sumei învederând autorității că s-a procedat la prelevarea unei taxe care contravine prevederilor Tratatului CE.

Actul administrativ vătămător pentru reclamant îl constituie însăși plata taxei speciale pentru autoturism, iar demersul prealabil administrativ la care este obligat în dispozițiile Legii contenciosului administrativ și ale Codului de procedură administrativă sunt asigurate prin contestația formulată împotriva deciziei de calcul a taxei de poluare, prin care a solicitat și returnarea sumei prelevate nelegal.

Instanța apreciază că este întemeiată pretenția reclamantului, de obligare a pârâtei la restituirea taxei prelevate nelegal, consecință a anulării deciziilor emise de organul administrativ fiscal, pentru următoarele considerente :

Decizia de calcul a taxei de poluare reprezintă materializarea scriptică a unei obligații administrative, iar ceea ce a înțeles reclamanta să conteste în principal este faptul organului fiscal de a soluționa cererea sa de restituire a taxei de poluare.

În conformitate cu art.1 din OUG 50/2008, această taxă s-a constituit în venit la bugetul Fondului pentru Mediu, gestionată fiind de Administrația Fondului pentru

COMISIA DE
ORDINARE

Mediu, organul fiscal instrumentând doar cererile de calculare a taxei pe poluare, cu care este alimentat bugetul Fondului pentru Mediu.

Totodată Normele Metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008 aprobate prin HG nr. 686/24.06.2008 dispun în art.3 alin.6 că, în ultima zi lucrătoare a lunii, unitățile Trezoreriei Statului transferă în contul 50.17, „Disponibil al fondului pentru mediu” deschis pe numele Administrației Fondului pentru Mediu, sumele colectate cu titlu de taxă de poluare.

Așadar, sumele datorate cu titlu de taxa de poluare se calculează de organul fiscal competent din subordinea ANAF (art.3 alin.1 lit. a din Normele Metodologice), se achită la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal competent, dar se virează în contul Administrației Fondului pentru Mediu. În consecință, Administrația Fondului pentru Mediu este autoritatea publică care gestionează sumele colectate cu titlu de taxă de poluare.

Potrivit OUG nr.50/2008 taxa de poluare pentru autoturisme și autovehicule se plătește cu ocazia primei înmatriculări în România, de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, atât pentru autoturisme și autovehicule noi cât și pentru cele rulate, aduse din import, din statele comunitare ori din alte state.

Cererea reclamantului privind restituirea taxei auto speciale achitată pârâtei este singura cale deschisă în justiție celor ce au achitat asemenea taxe speciale, competența revenind instanței de contencios administrativ.

Potrivit OUG nr. 50/2008 cu modificările și completările ulterioare, există obligația plății taxei de poluare cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003. Obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece OUG a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art 14 alin 1), rezulta ca taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară.

Potrivit însă art. 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene :
1. Niciun stat membru nu aplica, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natura mai mari decât cele care se aplica, direct sau indirect, produselor naționale similare.

2. În plus, nici un stat membru nu va aplica asupra produselor provenind din alte state membre nici o formă de impozitare internă, de natura să asigure protecția indirectă a altor produse.

Scopul general al art. 90 este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor. Acest articol se referă la impozitele și taxele interne care impun o sarcină fiscală

mai consistenta produselor provenite din alte state membre, in comparatie cu produsele interne.

Analizând dispozițiile O.U.G. 50/2008 cu modificările ulterioare, rezulta ca pentru un autoturism produs in România sau in alte state membre UE nu se percepe la o noua înmatriculare taxa de poluare, daca a fost anterior înmatriculat tot in România. Dar se percepe aceasta taxa de poluare la autoturismul produs in tara sau in alt stat membru UE, daca este înmatriculat pentru prima data in România.

Reglementata in acest mod, taxa pe poluare diminuează sau este destinata sa diminueze introducerea in România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate intr-un alt stat membru: comparatorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate in România.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art. 110 TFUE (fost art. 90 din Tratatul Comunității Europene), trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare, naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii.

Textul art. 110 TFUE (fost art. 90 din Tratatul CE) se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare; ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) cu ocazia vânzărilor ulterioare.

La data de 7 aprilie 2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a pronunțat o hotărâre preliminară în cauza Ioan Tatu c. Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu și Ministerul Mediului, afacerea C-402/09, ca urmare a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunalul Sibiu la 18 iunie 2009.

Interpretarea instanței europene privește compatibilitatea cu art. 110 TFUE a taxei de poluare percepute în temeiul O.U.G. nr. 50/2008 în forma sa inițială, aplicabilă în perioada 1 iulie 2008 - 14 decembrie 2008. Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-402/09 Tatu contra României, a decis că „articolul 110 din Tratatul UE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să institue o taxă de poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât să împiedice punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de autoturism cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională”.

La data de 07 iulie 2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat în cauza C-263/10, cauza Nisipeanu, asupra interpretării art. 110 din Tratatul

CONFIRMAT
ORIGINEAL

privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) pornind de la mai multe întrebări adresate Curții de Tribunalul Gorj sesizat cu o cerere de restituire a taxei pe poluare în care reclamantul a invocat că taxa în cauză este incompatibilă cu articolul 110 TFUE.

Prin această hotărâre, Curtea a reluat considerentele expuse în hotărârea în cauza C-402/09 Tatu, considerând că modificările succesive aduse O.U.G. nr. 50/2008 prin O.U.G. nr. 208/2008, O.U.G. nr. 218/20083, O.U.G. nr. 7/2009 și O.U.G. nr. 117/2009 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală, condiții în care reglementarea menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

În opinia Curții, competența statelor membre de a stabili noi taxe nu este nelimitată, interdicția de a aplica impozite mai mari produselor provenind din alte state membre în raport cu taxele aplicate produselor naționale, prevăzută de art. 110 TFUE, trebuie să se aplice de fiecare dată când taxa respectivă este de natură să descurajeze importul de bunuri provenite din alte state membre, favorizând producția națională.

Curtea a apreciat că toate versiunile de modificare a O.U.G. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, similare cu cele puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie.

Curtea a reamintit că obiectivul protecției mediului ar putea fi realizat, fără favorizarea produselor naționale, prin stabilirea unei taxe anuale, aplicabilă oricărui vehicul pus în circulație în România.

Astfel, Curtea a decis că art. 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că impunerea unei taxe fiscale (taxa de poluare) doar autovehiculelor înmatriculate pentru prima dată în România după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008, deși nediscriminatorie, creează un efect protecționist pe piață, descurajând importul de mașini de ocazie fără a descuraja în egală măsură și cumpărarea de mașini de ocazie existente pe piața națională anterior O.U.G. nr. 50/2008.

Decizia instanței europene confirmă jurisprudența Curții creată prin pronunțarea hotărârii în cauza C-402/09 Tatu, prin care aceasta a arătat că art. 110 TFUE se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație în statul membru menționat a unor vehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională."

Taxa pe poluare instituită prin dispozițiile O.U.G. nr. 50/2008 pentru autoturismele de ocazie din achiziții intracomunitare este, contrară dreptului comunitar, decizia Curții fiind obligatorie pentru instanța din România ce a adresat întrebarea preliminară și în egală măsură pentru toate instanțele naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Prin Legea nr. 9/2012 a fost abrogată O.U.G. nr. 50/2008 și înlăturată discriminarea constatată, prevăzându-se în art. 4 al Legii nr. 9/2012 :

(1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Prin O.U.G. nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin.

(2) din lege, s-a dispus însă suspendarea până la data de 01.01.2013 aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate, ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule,

Astfel încât la acest moment considerentele Curții de Justiție a Uniunii Europene din Cauza C-263/10, cauza Nisipeanu, sunt în continuare actuale, fiind încă în discuție discriminarea între vehiculele de ocazie cumpărate din alte state membre, și vehiculele de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața internă.

Dispozițiile din dreptul comunitar au prioritate față de dreptul național, potrivit art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constituționale ale U.E. au prioritate față de dispozițiile contrare din legea internă, iar alin. 4 al aceluiași articol prevede că între alte instituții, Curtea de Justiție a Uniunii Europene garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din art. 2, prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a României

Original

și Bulgariei la U.E., statul nostru asumându-și obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității Europene dinainte de aderare.

Potrivit art. 11 alin. 1 și 2 din Constituția României, revizuită în anul 2003. Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce revin din tratatele la care este parte. Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern ".

Art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României statuează: „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare...Parlamentul, președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2 ".

Instanța apreciază că atât refuzul de returnare a taxei pe poluare, cât și operațiunile/actele care au permis prelevarea taxei reprezintă un abuz de drept, adică un exces de putere, în accepțiunea art.2 lit."n" din legea nr.554/2004.

Excesul de putere se configurează, după cum a statuat doctrina de specialitate, atunci când legea permite administrației să adopte o soluție din mai multe posibile, dreptul de apreciere trebuind însă să fie o dimensiune a legalității.

Încălcarea legii și, implicit excesul de putere, survine nu doar în situația în care este nesocotită o normă internă, ci și în ipoteza în care se încalcă o dispoziție comunitară.

Aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării României la Uniunea Europeană, aplicarea prioritara a dreptului comunitar nu este opozabilă numai autorităților judecătorești, ci și Guvernului însuși și organelor componente ale acestuia, cum sunt bunăoară autoritățile administrativ fiscale.

Față de cele ce preced, dând eficiență principiului aplicării directe a reglementărilor comunitare, instanța va admite acțiunea dedusă judecății, obligând pârâta la restituirea către reclamant a sumei de 6364 lei, consecință a lipșirii de eficiență a actului care a permis prelevarea acestei taxe - decizia de calcul a taxei de poluare

Referitor la temeiul de drept în baza căruia autoritatea fiscală datorează dobânda legală și data de la care aceasta începe să curgă se reține că:

Procedura de restituire a sumelor achitate de un contribuabil care urmare a aplicării eronate a prevederilor legale este reglementată, așa cum s-a precizat și mai sus de art. 117 alin.1, lit. d din Codul de procedură fiscală, precum și de Ordinul MFP 1899/22.12.2004.

Conform textului enunțat se restituie la cererea debitorului sumele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale.

Dreptul contribuabilului de a i se plăti dobânda pentru sumele de restituit sau de rambursat este reglementat de art. 124 cod procedură fiscală.

Textul, menționat prevede că pentru sumele de restituit de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut de art. 117 alin. 2, sau la art. 70 după caz.

Art. 70 alin. 1 din Codul de procedură fiscală reglementează termenul de soluționare a cererilor contribuabililor, termen care este de 45 de zile de la înregistrare.

Așadar coroborând prevederile art. 124 alin. 1 și art. 70 din Codul fiscal, se reține că organul fiscal trebuie să achite contribuabilului dobândă din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile prevăzut pentru organul fiscal să soluționeze contestația.

Același termen de 45 de zile este reglementat și în capitolul I, pct. 1 din Ordinul 1899/22.12.2004 și anume se arată că restituirea se face în 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competențe de administrare a creanței bugetare.

În Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal, aprobată prin O.M.F.P. 1899/22.12.2004, se arată că cererea de restituire va fi însoțită de copii de pe documentele din care rezultă că suma a fost plătită la buget pentru sumele plătite fără existența unui titlu de creanță, precum și de **copii legalizate de pe hotărârile definitive și irevocabile** sau de pe decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative, după caz, pentru sumele stabilite prin acestea, și că pentru sumele nerestituite sau nerambursate în termenul prevăzut de art. 199 alin. (1) și (2) sau de art. 112 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, după caz, contribuabilul are dreptul la dobândă conform dispozițiilor art. 119 din aceeași ordonanță; dobânda se calculează începând cu ziua imediat următoare expirării termenului prevăzut la pct. 1 sau a celui prevăzut la cap. I pct. 4 alin. (3), după caz, până în ziua înregistrării, inclusiv, a operațiunii de compensare și/sau a operațiunii de restituire ori rambursare a eventualelor diferențe rămase după efectuarea compensării, în conturile bugetare corespunzătoare, cu excepția impozitului pe venit. Dobânda se calculează de organul fiscal competent numai asupra sumei care a fost aprobată a fi restituită, după efectuarea operațiunii de compensare, care se înmulțește cu numărul de zile determinate conform pct. 2 și cu nivelul dobânzii prevăzute la art. 115 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, Tribunalul reține că pentru sumele de restituit de la buget, contribuabilii au dreptul la dobândă, acest drept fiind însă condiționat de formularea unei cereri în acest sens organului fiscal competent.

În speță, prin cererea înregistrată la 10.03.2013 la parata, reclamantul a solicitat restituirea taxei de poluare în sumă de 6364 lei și acordarea dobânzii la

CONFIRMARE
08.03.2013

Pentru perioada anterioara expirării termenului de soluționare a cererii de restituire, prevăzut de art. 70 din O.G. nr. 92/2003. – Codul de Procedură Fiscală al României instanța va aplica normelor generale de drept comun atât în ceea ce privește nivelul dobânzii, cât și în ceea ce privește regimul juridic de acordare a acesteia reglementat de OG 9/2000 pana la data abrogării respectiv 31.08.2011 și OG 13/2011 ce a intrat în vigoare la 01.09.2011

Instanța va avea în vedere HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia) din 18.03.2013 în cauza C-565/11, având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunalul Sibiu (România), prin decizia din 14 iulie 2011, primită de Curte la 10 noiembrie 2011, în procedura Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu,

În hotărâre s a reținut:

Dintr-o jurisprudență constantă reiese că dreptul de a obține rambursarea unor taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii reprezintă consecința și completarea drepturilor conferite justițiabililor de dispozițiile dreptului Uniunii care interzic astfel de taxe. Statul membru este, așadar, obligat, în principiu, să ramburseze taxele percepute cu încălcarea dreptului Uniunii

Curtea a statuat deja că, în absența unei reglementări a Uniunii, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a prevedea condițiile în care se impune acordarea unor astfel de dobânzi, în special rata și modul de calcul al acestor dobânzi. Aceste condiții trebuie să respecte principiile echivalenței și efectivității, ceea ce înseamnă că nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor cereri similare întemeiate pe dispoziții de drept intern și nici concepute astfel încât să facă în practică imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică a Uniunii.

Curtea (Camera a treia) a declarat că Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim național, precum cel în discuție în litigiul principal, care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii la cele care curg începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a acestei taxe.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, Tribunalul constată întemeiată acțiunea formulată de reclamantă având ca obiect plata dobânzii și va obliga pârâta la restituirea către reclamant:

- a dobânzii legale calculată conform O.G. nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aferentă sumei de 6364 lei, cu începere de la data de 19.01.2011 și până la data de 31.08.2011;

- a dobânzii legale calculată conform O.G. nr. 13/2011 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aferentă sumei de 6364 lei, cu începere de la data de 01.09.2011 și până la data împlinirii termenului prevăzut de art. 70 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României, de soluționare a cererii de restituire prevăzută de art. 117 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României;

- a dobânzii legale în materie fiscală, calculată conform art. 120 alin.2 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României, din ziua următoare expirării termenului de soluționare a cererii de restituire, prevăzut de art. 70 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României și până la data plății efective a sumei de 6364 lei

Consecință a admiterii cererii de chemare în judecată și dată fiind temeinicia pretențiilor formulate de pârâtă împotriva Administrației Fondului pentru Mediu, va fi admisă și cererea de chemare în garanție.

După cum rezultă din chitanța seria , a fost determinată explicit natura obligației de plată a sumei 6364 lei - „taxă auto OUG 50/2008”

În conformitate cu art.1 din OUG 50/2008, această taxă s-a constituit în venit la bugetul Fondului pentru Mediu, gestionată fiind de Administrația Fondului pentru Mediu, organul fiscal instrumentând doar cererile de calculare a taxei pe poluare, cu care este alimentat bugetul Fondului pentru Mediu.

Cum între reclamant și Administrația Fondului pentru Mediu nu există stabilit nici un raport juridic, o obligare directă a acesteia la restituirea sumei nu ar fi posibilă, însă apare ca perfect justificată pretenția pârâtei de obligare a chematei în garanție la plata sumei de 6364 lei, dobânzi și cheltuieli de judecată.

În temeiul art. 453 Cod procedură civilă, instanța va obliga parata la plata către reclamant a sumei de 900 lei reprezentând cheltuieli de judecată, efectuate și dovedite în cauză - taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea de chemare în garanție a **ADMINISTRAȚIEI FONDULUI PENTRU MEDIU** – cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 294, Corp nr. 6.

Admite acțiunea formulată de reclamanta **SC „ELCORA TRANS” SRL** – cu sediul în Constanța, Str. Micșunelelor nr. 12, Bl. 28, sc. B, et.2, ap. 20 și cu avocat ales la Cabinet avocat Papu Viorel în Techirghiol, Str. Ecaterina Beldiceanu nr. 11, județ Constanța, înregistrată la O.R.C. sub nr. J13/3075/2005, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ DE ÎNCASĂRI ȘI TRAZONIERĂ A FINANTELOR PUBLICE GALATI – ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA** – cu sediul în Constanța, Str. Gh. Duca nr. 18.

Obliga parata **D.G.R.F.P. GALATI – A.J.F.P. CONSTANȚA** la restituirea către reclamant a sumei de 6364 lei.

Obliga parata **D.G.R.F.P. GALATI – A.J.F.P. Constanța** la plata către reclamantă

- a dobânzii legale calculată conform O.G. nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aferentă sumei de 6364 lei, cu începere de la data de 19.01.2011 și până la data de 31.08.2011;

- a dobânzii legale calculată conform O.G. nr. 13/2011 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aferentă sumei de 6364 lei, cu începere de la data de 01.09.2011 și până la data împlinirii termenului prevăzut de art. 70 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României, de soluționare a cererii de restituire prevăzută de art. 117 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României;

- a dobânzii legale în materie fiscală, calculată conform art. 120 alin.2 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României, din ziua următoare expirării termenului de soluționare a cererii de restituire, prevăzut de art. 70 din O.G. nr. 92/2003 – Codul de Procedură Fiscală al României și până la data plății efective a sumei de 6364 lei.

Obligă chematul în garanție către pârâtă la acordarea fondurilor necesare plății sumei de 6364 lei, dobânzi, cheltuieli de judecată..

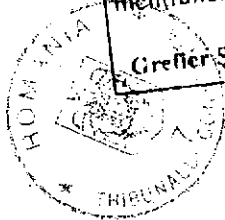
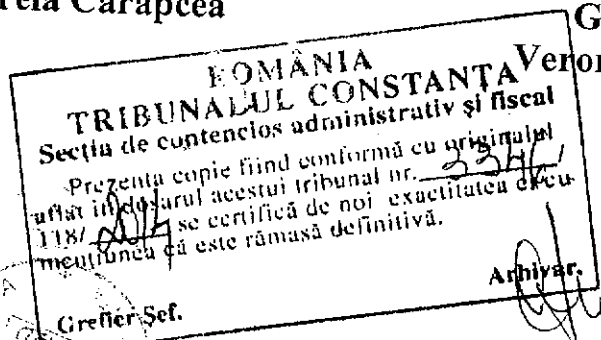
Obligă pârâta către reclamantă la plata sumei de 900 lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.09.2014.

PREȘEDINTE,
Mirela Carapcea

GREFIER,
Veronica Iordache

CONFIRMAT
ORIGINAL

ROMANIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă Nr. 2342

Sedința publică de la 16 Octombrie 2014

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: ELISABETA CRIHANĂ

GREFIER: EVELINA DANCIU

Re rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect *pretenții* formulată de reclamanta ELCORA TRANS SRL, cu sediul procesual ales în Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, jud. Constanța, în contradictoriu cu pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI - ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA, cu sediul procesual în Constanța, str. I. G. Duca, nr. 18, jud. Constanța, chemata în garanție fiind ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, Corp A, nr. 294, sector 6, București.

Atât la prima cât și la a doua apelare a cauzei făcută în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform disp. art. 155 NCPC.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual.

Totodată se constată că la dosarul cauzei prin serviciul registratură reclamanta a depus înscrisurile solicitate, după care;

Instanța ia act că a fost depusă documentația solicitată și rămâne în pronunțare asupra cererii de chemare în garanție și asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL,

Deliberand asupra cauzei civile de fata constata urmatoarele:

Prin cererea înregistrata pe rolul Tribunalului Constanta-sectia contencios administrativ si fiscal la data de 5.05.2014 sub nr.3344/118/2014, reclamanta SC ELCORA TRANS SRL in contradictoriu cu parata DGRFP GALATI- ADMINISTRATIA JUDETEANA A FINANTELOR PUBLICE CONSTANTA , a solicitat obligarea paratei la restituirea taxei de poluare pentru autovehicule in cuantum de 22543 lei pe care a platit-o cu cu titlu de taxa de poluare, achitarea dobanzii legale in materie fiscala , cu cheltuieli de judecata.

In motivarea in fapt a cererii , reclamantul a aratat, in esenta, ca a cumparat un autoturism second hand , iar pentru inmatricularea in Romania a achitat taxa de poluare in suma de 22543 lei.

Precizeaza ca aceasta suma a fost incasata cu incalcare disp.art.90 alin.1 din TCE (art.110 TFUE); iar dispozitiile normelor comunitare au prioritate fata de legea nationala conform art.148 alin.2 si 4 din Constitutia romaniei.

Aplicarea taxei de poluare pentru autoturisme introduce un regim fiscal discriminatoriu pentru autovehiculele aduse in Romania din Comunitatea Europeana.

In drept, cererea a fost intemeiata pe Leg.nr.554/2004, Constitutia Romaniei , art.34,36,110,267,344 din TFUE.

In probatiune a solicitat proba cu inscristuri, sens in care a atasat cererii inscristuri.

Cererea a fost timbrata cu taxa judiciara de timbru in valoare de 300 lei.

Parata DGRFP Galati-AJFP Constanta, avand calitatea procesuala in temeiul HG 520/2013, a formulat intampinare si cerere de chemare in garantie a Administratiei Fondului pentru Mediu.

Prin intampinare parata a solicitat respingerea cererii, ca nefondata intrucat competentele organului fiscal in ce priveste restituirea taxei pe poluare sunt strict si limitativ prevazute de lege, exclusiv pentru cazurile prevazute de art.8 din OUG 50/2008 si de art.6,7 si 8 din OMFP 686/2008 si Legea nr.9/2012.

Prin cererea de chemare in garantie, parata a aratat ca taxa de poluare se constituie venit la bugetul Fondului pentru Mediu, si doar se calculeaza si se incaseaza de catre organul fiscal competent teritorial. Pe cale de consecinta chemata in garantie trebuie sa plateasca atat taxa incasata cat si dobanzile aferente precum si cheltuielile de judecata.

In drept, cererea de chemare in garantie a fost intemeiata pe art.72-74 Cod proc.civila, OUG 50/2008.

Instanta a incuviintat pentru ambele parti proba cu inscristurile aflate la dosar.

Chemata in garantie AFM, desi legal citata, nu a formulat intampinare.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Conform inscristurilor depuse la dosarul cauzei reclamantul a achizitionat un autovehicul marca DAF, an fabricatie 2000, achizitionat din Olanda, care a fost inmatriculat prima data la data de 28.02.2000, iar pentru inmatricularea din noua acestuia a achitat, cu chitanta seria TS8 nr.0357545 din 5.09.2011 suma de 1000 lei de poluare, conform O.U.G. nr. 50/2008

Reclamantul, la data de 10.03.2014 a adresat paratei o cerere de restituire a sumei prin posta.

Parata nu a raspuns cererii reclamantului.

Considerand pozitia paratei ca fiind un refuz nejustificat de restituire a taxei, reclamantul a promovat prezenta actiune in justitie.

Instanta constata ca reclamantul a indicat in mod clar si precis cererile adresate paratei, aceasta se incadreaza in dispoz.art.117 alin.1 lit.d din Codul de procedura civila, iar debitorului i se restituie la cerere, sumele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale, reclamantul reclamand in fapt aplicarea eronata a prevederilor legale, ca acestea ar fi incompatibile cu dreptul UE, care face parte din dreptul national, cu caracter prioritar.

Faptul ca parata a inteles sa nu restituie suma de 1000 lei schimba natura juridica a cererii, astfel ca in prezenta pozitia paratei nu este vorba de restituire a taxei.

Potrivit art.117 alin.1 lit.d din Codul de procedura civila, parata poate adresa instantei de contencios administrativ o cerere de restituire a sumei numai in drept sau interes legitim al sau prin refuzul nejustificat de restituire a sumei. In asemenea situatie, procedura prealabila nu este obligatorie, conform art.117 alin.1 lit.d din Codul de procedura civila nr.54/2004.

Potrivit OUG nr. 50/2008 pentru stabilirea taxei de poluare pentru autovehicule, forma in vigoare la data formularii de catre reclamant a cererii de inmatriculare a autovehiculului, exista obligatia plati taxei de poluare cu ocazia primei inmatriculari a unui autovehicul in Romania, pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) si N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite in Regulamentele privind omologarea de tip si eliberarea cartii de identitate a vehiculelor rutiere, precum si omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrarilor publice, transporturilor si locuintei nr. 211/2003. Obligatia de plata a taxei intervine cu ocazia primei inmatriculari a unui autovehicul in Romania, fara ca textul sa faca distinctia nici intre autoturismele produse in

CONFIRMAT
2014

România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece OUG 50/2008 a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art 14 alin 1), rezulta ca taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art. 110 TFUE (fost art. 90 din Tratatul Comunității Europene), trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare, naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii.

Textul art. 110 TFUE (fost art. 90 din Tratatul C.E) se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) cu ocazia vânzărilor ulterioare.

La data de 7 aprilie 2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a pronunțat o hotărâre preliminară în cauza Ioan Tatu c. Statul Român prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu și Ministerul Mediului, afacerea C-402/09, ca urmare a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunalul Sibiu la 18 iunie 2009.

Interpretarea instanței europene privește compatibilitatea cu art. 110 TFUE a taxei de poluare percepute în temeiul O.U.G. nr. 50/2008 în forma sa inițială, aplicabilă în perioada 1 iulie 2008 - 14 decembrie 2008. Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-402/09 Tatu contra României, a decis că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională”.

La data de 07 iulie 2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat în Cauza C-263/10, cauza Nisipeanu, asupra interpretării art. 110 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) pornind de la mai multe întrebări adresate Curții de Tribunalul Gorj sesizat cu o cerere de restituire a taxei pe poluare în care reclamantul a invocat că taxa în cauză este incompatibilă cu articolul 110 TFUE.

Prin această hotărâre, Curtea a reluat considerentele expuse în hotărârea în cauza C-402/09 Tatu, considerând că modificările succesive aduse O.U.G. nr. 50/2008 prin O.U.G. nr. 208/2008, O.U.G. nr. 218/20083, O.U.G. nr. 7/2009 și O.U.G. nr. 117/2009 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală, condiții în care implementarea menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

În opinia Curții, competența statelor membre de a stabili noi taxe nu este nelimitată, interdicția de a aplica impozite mai mari produselor provenind din alte state membre în raport cu taxele aplicate produselor naționale, prevăzută de art. 110 TFUE, trebuie să se

aplice de fiecare dată când taxa respectivă este de natură să descurajeze importul de bunuri provenite din alte state membre, favorizând producția națională.

Curtea a apreciat că toate versiunile de modificare a O.U.G. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, similare cu cele puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie.

Astfel, Curtea Europeană de Justiție a decis că art. 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că impunerea unei taxe fiscale (taxa de poluare) doar autovehiculelor înmatriculate pentru prima dată în România după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008, deși nediscriminatorie, creează un efect protecționist pe piață, descurajând importul de mașini de ocazie fără a descuraja în egală măsură și cumpărarea de mașini de ocazie existente pe piața națională anterior O.U.G. nr. 50/2008.

Decizia instanței europene confirmă jurisprudența Curții creată prin pronunțarea hotărârii în cauza C-402/09 Tatu, prin care aceasta a arătat că art. 110 TFUE se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație în statul membru menționat a unor vehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.”

Instanța reține pe fond ca, potrivit unei jurisprudențe constante CJUE, contribuabilii au dreptul la rambursarea impozitelor și taxelor prelevate de un stat membru cu încălcarea dreptului european (cauza 199/82-San Giorgio, cauza C-62/93, BP Supergaz, cauzele reunite C-441/98 și C-442/98; Michailidis).

De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții, regulile privind rambursarea sumelor prelevate cu încălcarea dreptului comunitar sunt regulile naționale. Aceste reguli trebuie să respecte însă principiul echivalenței (pentru cererile de rambursare bazate pe încălcarea dreptului european nu pot să instituie condiții mai puțin favorabile decât pentru cererile similare bazate pe încălcarea dreptului național) și principiul efectivității (regulile naționale nu trebuie să facă excesiv de dificilă sau practic imposibilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul european) (cauza C-228/96, Aprile).

Din analiza hotărârii pronunțate de CJUE în cauza Metallgesellschaft și Hoechst rezultă faptul că restituirea taxelor prelevate cu încălcarea dreptului european nu poate fi condiționată de contestarea reglementării la momentul efectuării plății, mai ales atunci când practica administrativă era în sensul respingerii contestațiilor contribuabililor. Cu alte cuvinte, Curtea menționează faptul că autoritățile fiscale naționale nu pot invoca culpa contribuabililor care nu au apelat la un remediu național inefficient, în condițiile în care ele însele sunt culpabile pentru aplicarea unor reguli naționale incompatibile cu dreptul european.

Raportat la jurisprudența mai sus indicată, se constată că dreptul fiscal român nu identifică în prezent vreun remediu special, care să asigure contribuabilului posibilitatea de a obține rambursarea taxelor și impozitelor prelevate de autoritățile fiscale naționale cu încălcarea dreptului comunitar.

În aceste condiții, singura posibilitate pe care o au contribuabilii este aceea ca, în temeiul art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României și art. 117 alin. 1 lit. d) cod proc. fiscală, să solicite restituirea taxei de poluare prelevate prin aplicarea eronată a dispozițiilor legale.

CONFIRM CU
ORIGINALUL

Având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse, instanța va admite cererea reclamantului și va obliga parata să restituie reclamantului suma de 22543 lei achitata cu titlu de taxa de poluare.

În vederea recuperării integrale a prejudiciului cauzat reclamantului, instanța va obliga parata la plata către reclamant și a dobânzii fiscale calculată de la data plății și până la data restituirii integrale.

În ceea ce privește data de la care se va calcula dobânda legală, instanța, în temeiul principiului priorității dreptului comunitar consacrat de Constituția României, a înlăturat de la aplicare dispozițiile art.124, 120 și 70 din Codul de procedura fiscală în ceea ce privește data de la care se va calcula dobânda fiscală. Aceasta întrucât la data de 18.04.2013 Curtea Europeană de Justiție în cauza prin hotărârea pronunțată în afacerea C-565/11, Mariana Irimie, Curtea de s-a pronunțat în sensul că dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim național, precum cel în discuție în litigiul principal, care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii la cele care curg începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a acestei taxe.

Data fiind soluția asupra cererii principale, instanța, în temeiul art.72-74 Cod proc.civilă, va admite cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de către parata și va obliga chemata în garanție la plata către parata Administrația Finanelor Publice la restituirea sumei de 22543 lei reprezentând taxa de poluare precum și dobânda fiscală calculată de la data plății și până la data restituirii efective.

Având în vedere dispozițiile prevăzute în art.1 din OUG nr.50/2008, în sensul în care, sumele de bani colectate prin intermediul administrațiilor finanțelor publice, cu titlu de taxa de poluare, se fac venit și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, instanța apreciază ca, chemata în garanție este ținută de obligația de a restitui sumele încasate prin intermediul paratei.

În temeiul 453 alin.1 Cod proc.civilă instanța va obliga parata la plata cheltuielilor de judecată către reclamant în valoare de 1300 lei, reprezentând onorariu avocat și taxa judiciară de timbru, și va obliga chemata în garanție AFM la plata cheltuielilor de judecată către parata în valoare de 1300 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamanta *ELCORA TRANS SRL*, cu sediul procesual ales în *Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, jud. Constanța*, în contradictoriu cu pe pârâta *DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI - ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA*, cu sediul procesual în *Constanța, str. I. G. Duca, nr. 18, jud. Constanța*.

Obligă pârâta să restituie reclamantului suma de 22543 lei plătită cu titlu de taxă de poluare conform chitanței seria TS8 nr. 0357545 din 5.09.2011 precum și dobânda fiscală calculată de la data plății – 5.09.2011 și până la data restituirii efective.

Admite cererea de chemare în garanție a AFM, cu sediul în *București, Splaiul Independenței, Corp A, nr. 294, sector 6, București*, formulată de pârâtă.

Obligă chemata în garanție AFM să achite pârâtei suma de 22543 lei reprezentând taxa de poluare auto și dobânda fiscală aferentă sumei de 22543 lei calculată de la data de 5.09.2011 și până la restituirea efectivă a sumei.

Obligă pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamant în valoare de 1300 lei reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariu avocat.

Obligă chemata în garanție AFM la plata cheltuielilor de judecată către pârâtă în valoare de 1300 lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 16.10.2014.

PREȘEDINTE,
ELISABETA CRIHANĂ

GREFIER,
EVELINA DANCIU

CONFIRM CU
ORIGINALUL

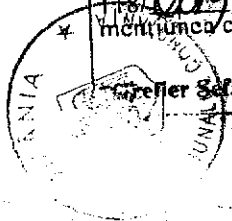
Tehnored. Jud. E. Crihană

27.10.2014./ 5 ex.

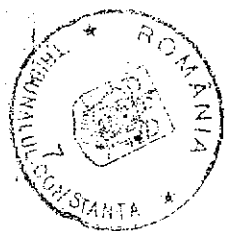
ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
Secția de contencios administrativ și fiscal

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
aflat în dosarul acestui tribunal nr. 3349/
17.10.2014 se certifică de noi executivitatea ei cu
mențiunea că este rămasă definitivă.

Arhivr.

ROMANIA
TRIBUNALUL CONSTANTA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă Nr. 1763

Ședința publică de la 17 Iunie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE ANCA JEANINA NIȚĂ
GREFIER ALEXANDRA NEAGOE

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect pretenții, formulată de reclamanta SC ELCORA TRANS SRL, cu sediul procesual ales în Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI - ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, str. I.G.Duca, nr. 18, județ Constanța, chemat în garanție fiind ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, corp A, nr. 294, sector 6.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamanta prin avocat Viorel Papu, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar, lipsind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care;

Instanța, în temeiul disp. art. 131 CPC se declară competentă în soluționarea cauzei.

Reprezentantul reclamantului învederează că nu are alte chestiuni prealabile de invocat.

Instanța acordă cuvântul asupra admisibilității în principiu a cererii de chemare în garanție.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea în principiu a cererii de chemare în garanție.

Instanța, în raport de disp. art. 74 alin. 2 Cod procedură civilă admite în principiu cererea de chemare în garanție, reținând că AFM a fost citată cu mențiunea să formuleze întâmpinare.

Instanța acordă cuvântul asupra probelor.

Reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele depuse la dosarul cauzei.

Instanța, în temeiul disp. art. 255 cu ref. la art. 258 Cod procedură civilă încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisuri, cele depuse la dosarul cauzei.

Față de dispozițiile art. 244 Cod de procedură civilă instanța constată finalizată cercetarea judecătorească și, având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat și incidente de soluționat, în temeiul disp. art. 392 CPC instanța acordă cuvântul asupra fondului cauzei și asupra cererii de chemare în garanție.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată. Solicită obligarea pârâtei la plata dobânzii fiscale de la data plății până la restituirea efectivă, iar în subsidiar la plata dobânzii legale prevăzute de OG 13/2011 coroborat cu dobânda legală prevăzută de OG nr. 92/2003. Solicită admiterea cererii de chemare în garanție.

Instanța rămâne în pronunțare asupra fondului cauzei și asupra cererii de chemare în garanție.

TRIBUNALUL,

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

1. Obiectul și părțile litigiului.

1.1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr. 3343/118/2014, reclamanta *SC „Elcora Trans” SRL* a chemat în judecată *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – AJFP Constanța*, solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la restituirea sumei de 5.302 lei - achitată cu titlu de taxă poluare, precum și a dobânzii legale aferente sumei calculată de la data achitării până la restituirea efectivă.

Totodată, reclamanta solicită obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de proces.

În motivarea demersului judiciar, reclamanta arată – în esență, că a achiziționat un autovehicul ce fusese înmatriculat într-un stat membru al Uniunii Europene, iar înmatricularea în România i-a fost condiționată de plata sumei de 5.302 lei - taxă de poluare prevăzută de OUG 50/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Menționează reclamanta că suma menționată a fost determinată de organul fiscal, prin decizia de calcul, că a fost nevoită să achite suma, dar ulterior a solicitat administrației restituirea taxei care contravine Tratatului Comunității Europene și a dobânzii legale, cerere careia nu i s-a dat curs.

S-a invocat faptul că este încălcat principiul nediscriminării produselor importate față de produsele interne, această taxă fiind percepută doar pentru autoturismele înmatriculate în C.E. și reînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele deja înmatriculate în România, la o nouă înmatriculare, taxa nu mai este percepută. Susține reclamanta că taxa a cărei restituire o solicită, instituită de OUG nr.50/2008 contravine art.34,36 și 110 TFUE, sens în care invocă hotărârile pronunțate în cauza „Tatu c.României” și Nisipeanu c.României”, dar și practica constantă a CJUE care a stabilit că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate contrar dispozițiilor legislației comunitare, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză

Tratatul de aderare a României la UE, ratificat prin Legea nr. 157/2005 prevede că România este obligată să respecte dispozițiile tratatelor originare, art. 148 alin. 2 și 4 din Constituție consfințind, de altfel, principiul supremației dreptului comunitar față de dispozițiile contrare din legile interne.

La cererea introductivă de instanță, au fost anexate, în copie, înscrisuri. 1.2. DGRFP Galați - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii deduse judecătii, ca nefondată.

În conformitate cu art.72-74 c.pr.civ., pârâta a formulat cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, a cărei introducere în cauză și citare a solicitat-o, în raport de destinația sumelor achitate de reclamant, care se face venit la Fondul pentru Mediu, sens în care stau disp.art.1 coroborat cu art.5 alin.4 din OUG nr.50/2008.

1.3. Chemata în garanție - *Administrația Fondului pentru Mediu* nu a depus întâmpinare, nu a formulat cereri în apărare.

2. Tribunalul,

Analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele.:

2.1 Premisele declanșării litigiului.

La data de 29.07.2010, cu chitanța seria TS7 nr.2439178 (f.15), reclamanta a achitat la Trezoreria Mun. Constanța, suma de 5.302 lei „, taxă pe poluarea auto OUG.50/2008”.

Taxa a fost stabilită de către Administrația Finanțelor Publice Constanța - prin Decizia de calcul a taxei pe poluare nr.931433/2010, pentru înmatricularea pe numele reclamantei a autovehiculului marca DAF serie sasiu XLRTG85XC0E575248, având primă înmatriculare – 1.02.2002, într-un stat membru al Uniunii Europene.

Reclamanta nu a contestat decizia prin care a fost determinat cuantumul taxei impuse pentru înmatricularea autoturismului pe care le-a dobândit prin cumpărare, adresând însă organului fiscal o cerere de restituire a taxei și a dobânzii aferente.

Cum demersul administrativ a rămas fără rezultat, reclamanta a investit instanța de judecată cu soluționarea prezentei acțiuni.

2.2. Normele juridice incidente. Soluția instanței.

2.2.1. Acțiunea dedusă judecătii este admisibilă.

Calea unei acțiuni în contencios administrativ este deschisă nu doar celui care contestă un act administrativ tipic, ci și celui care atacă în justiție actul administrativ atipic (asimilat), adică al tăcerii administrației, respectiv al refuzului nejustificat.

Fără doar și poate, procedura consacrată de art.205 și urm. OG.92/2003 are caracterul unui „remediu național inefficient”, câtă vreme practica administrativă este în sensul că se invocă de către autoritate faptul că organele administrativ fiscale, prin emiterea deciziei de calcul a taxei de poluare, nu au făcut altceva decât să respecte legislația internă.

Concluzia se impune și în raport de hotărârea pronunțată de instanța supremă în dezlegarea recursului în interesul legii, prin *Decizia nr.24/14.11.2011* – obligatorie pentru instanțe, potrivit art.330/7 c.pr.civ., stabilindu-se că „ Procedura de contestate prevăzută de art.7 din OUG 50/2008, aprobată prin Legea nr.140/2011, raportat la art.205-218 din Codul de procedură fiscală, nu se aplică în cazul cererilor de restituire a taxei depoluare întemeiate pe dispozițiile art.117 alin.(1) lit.”d” din același cod”.

2.2.2. Sub aspectul fondului litigios, instanța constată că este întemeiată pretenția reclamantului.

Prin *art.11 alin.(1) și (2) din Constituția României*, revizuită în 2003 se dispune că „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

Prin *disp.art.148 alin.(2) din Constituția României* se dispune că legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne, iar conform alin.(4) al aceluiași articol – jurisdicțiile interne trebuie să garanteze îndeplinirea acestor exigențe.

Potrivit *art. 90 paragraful 1 din Tratatul Comunității Europene (actual art.110 TFUE)* invocat de către reclamant, „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

În consecință, prevederile menționate din Tratat limitează libertatea statelor în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii și protecționiste.

Astfel, art. 90(1) din TCE (art.110 din TFUE) interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele provenind de pe piața internă și care sunt de natură similară. Esența acestei taxe interzise este că perceperea ei este determinată de traversarea graniței de către autoturismul supus taxei, dintr-o țară comunitară, în România.

În privința reglementării interne, instanța constată că taxa specială pe autoturisme și autovehicule a fost introdusă în Codul fiscal prin Legea nr. 343/2006, forma unui nou impozit, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2007, inițial pentru toate autovehiculele, iar după modificarea Legii nr. 343, prin O.U.G. nr. 110/2006, a fost restrânsă la toate autoturismele și autovehiculele, inclusiv cele comerciale, prevăzându-se categorii de persoane exceptate (cele cu handicap, misiuni diplomatice, etc.), cât și situ de scutire de la plata taxei, în cazul vehiculelor istorice, etc.

Normele instituind această taxă au fost abrogate la data de 1 iulie 2008, prin O. nr. 50/2008.

Prin instituirea taxei de poluare, indiferent de modalitatea de determinare a conform art.6 din OUG nr.50/2008 și clasificarea din punct de vedere al poluării, constituie o discriminare a regimului fiscal aplicabil la înmatricularea unui autoturism în România, reprezentând, în fapt, o taxă similară taxei de primă înmatriculare stabilită pe art.214 alin.(1)-(3) din Codul fiscal, singura diferență fiind denumirea, modificată din taxă de primă înmatriculare în taxă de poluare/ de mediu, situație care este incompatibilă cu prevederile art. 90 din TCE (actualmente art.110 din TUE).

În formula de calculare a taxei de poluare, consacrată de art.6 din OUG.50/2008 este introdusă ca element de calcul capacitatea cilindrică.

Dacă taxa pe poluare ar fi avut ca țintă exclusiv protecția mediului, ar fi fost irelevant aspectul privind capacitatea cilindrică a autovehiculului, la momentul calculului ei. În egală măsură, s-ar fi instituit asupra tuturor autovehiculelor care sunt înmatriculate pe teritoriul României, fără a se limita doar la cele care sunt înmatriculate pentru prima dată în România.

Este nelegală încasarea taxei și, implicit dispozițiile OUG 50/2008, ca urmare a principiului aplicării directe a reglementărilor comunitare, pentru următoarele considerente:

Prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJE a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre, arătând că dreptul intern este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior - or, în speță, taxa pe poluare a fost introdusă în legislația internă în anul 2008.

OUG nr.50/2008 este contrară art.90 din TCE (art.110 din TUE), întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second hand deținute înmatriculate într-un alt stat membru UE, favorizând astfel vânzarea autoturismelor deținute înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil, atât timp cât norma națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor (CJE, Hotărârea din 7 noiembrie 1987, cauza 193/85, Cooperativa Co-Frutttta Stl c. Amministrazione delle finanze dello Stato, în speță, taxă menită să descurajeze importul de banane din Italia).

Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-402/09 *Tatu contra România*, a decis că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională”.

La data de 07 iulie 2011, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat în *Cauza C-263/10, cauza Nisipeanu*, asupra interpretării art. 110 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) pornind de la mai multe întrebări adresate Cur

Judecătoria Gorj sesizat cu o cerere de restituire a taxei pe poluare în care reclamantul a cerut ca taxa în cauză este incompatibilă cu articolul 110 TFUE.

Prin această hotărâre, Curtea a reluat considerentele expuse în hotărârea în cauza C-402/09 Tatu, considerând că modificările succesive aduse O.U.G. nr. 50/2008 prin O.U.G. nr. 208/2008, O.U.G. nr. 218/20083, O.U.G. nr. 7/2009 și O.U.G. nr. 117/2009 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a autovehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală, condiții în care reglementarea menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

Curtea a apreciat că toate versiunile de modificare a O.U.G. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, similare cu cele puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie.

Curtea a reamintit că obiectivul protecției mediului ar putea fi realizat, fără favorizarea produselor naționale, prin stabilirea unei taxe anuale, aplicabilă oricărui vehicul pus în circulație în România.

Astfel, Curtea a decis că art. 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că impunerea unei taxe fiscale (taxa de poluare) doar autovehiculelor înmatriculate pentru prima dată în România după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008, deși nediscriminatorie, creează un efect protecționist pe piață, descurajând importul de mașini de ocazie fără a descuraja în egală măsură și cumpărarea de mașini de ocazie existente pe piața națională anterior O.U.G. nr. 50/2008.

Decizia instanței europene confirmă jurisprudența Curții creată prin pronunțarea hotărârii în cauza C-402/09 Tatu, prin care aceasta a arătat că art. 110 TFUE se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație în statul membru menționat a unor vehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.”

Taxa pe poluare instituită prin dispozițiile O.U.G. nr. 50/2008 pentru autoturismele de ocazie din achiziții intracomunitare este contrară dreptului comunitar, decizia Curții fiind obligatorie pentru instanța din România ce a adresat întrebarea preliminară și în egală măsură pentru toate instanțele naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Taxa plătită de reclamantă pentru prima înmatriculare a autoturismului – proprietatea sa, în România a fost urmare a aplicării eronate a prevederilor legale naționale – care contravin celor comunitare, ceea ce o supune repetițiunii.

Prin urmare, pârâta va fi obligată să restituie reclamantei suma de 5302 lei, achitată cu titlu de taxă poluare .

Pentru lipsa de folosință a sumei, reclamanta este îndreptățită și la dobânda legală.

În dreptul intern, procedura de restituire a sumelor achitate de un contribuabil care urmare a aplicării eronate a prevederilor legale este reglementată, așa cum s-a precizat și mai sus de art. 117 alin.1, lit. d din Codul de procedură fiscală, precum și de Ordinul MFP 1899/22.12.2004.

Conform textului enunțat se restituie la cererea debitorului sumele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale.

Dreptul contribuabilului de a i se plăti dobândă pentru sumele de restituit sau de rambursat este reglementat de art. 124 cod procedură fiscală.

CONFORM CU
ORIGINALUL

Textul menționat prevede că pentru sumele de restituit de la buget contribuabilii dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut de art. 117 alin.2, s la art. 70 după caz.

Art. 70 alin.1 din Codul de procedură fiscală reglementează termenul de soluționare a cererilor contribuabililor, termen care este de 45 de zile de la înregistrare.

Coroborând prevederile art. 124 alin.1 și art. 70 din Codul fiscal, organul fiscal trebuie să achite contribuabilului dobândă din ziua următoare expirării termenului de 45 zile prevăzut pentru organul fiscal să soluționeze cererea.

Același termen de 45 de zile este reglementat și în capitolul I, pct. 1 din Ordin 1899/22.12.2004 și anume se arată că restituirea se face în 45 de zile de la data depunerii înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competențe de administrare a creanțelor bugetare.

Dispozițiile legale sus menționate au fost declarate însă ca fiind neconforme cu dreptul Uniunii, cu referire expresă la principiile echivalenței, efectivității și proporționalității remediilor pentru încălcările dreptului Uniunii ocazionate particularilor prin aplicarea unei legislații neconforme cu dreptul Uniunii.

Prin Hotărârea pronunțată în cauza C/565/11 „Mariana Irimie c. României”, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a răspuns întrebării preliminare formulate în temeiul art.26 TFUE de Tribunalul Sibiu, statuând că „dreptul Uniunii se opune unui regim național precum cel în discuție, care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unor taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii la cele care curg începând din ziua în care urmează datei formulării cererii de restituire a acestei taxe”.

În cuprinsul hotărârii menționate, invocând jurisprudența sa constantă, Curtea subliniază că – astfel cum deja a statuat, în absența unei reglementări a Uniunii, revin ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a prevedea condițiile în care se impune acordarea dobânzilor, în special cu privire la rata și modul de calcul al dobânzilor și condiții care însă trebuie să respecte principiile echivalenței și efectivității (pct.23).

În ceea ce privește principiul echivalenței, Curtea observă că „pare să rezulte că regimul în discuție în litigiul principal, care nu acordă dobânzi decât începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a taxei percepute fără temei, se aplică tuturor sumelor care trebuie restituite de la buget, atât celor percepute cu încălcarea dreptului Uniunii, cât și celor percepute cu încălcarea dreptului național”, concluzionând că acest aspect ar urma să fie lămurit de instanța de trimitere.

Cu referire la Hotărârea Littlewoods Retail și alții, cauza C591/10, Curtea constată că reglementările naționale care privesc în special calculul dobânzilor eventual datorate nu trebuie să aibă ca efect privarea persoanei impozabile de o despăgubire adecvată pentru pierderea suferită prin plata nedatorată a taxei, căci se înfrânge principiul efectivității.

Stabilește Curtea că „această pierdere depinde în special de durata indisponibilizării sumei plătite fără temei cu încălcarea dreptului Uniunii și survine astfel, în principiu, în perioada cuprinsă între data plății fără temei a taxei în cauză și data restituirii”.

În raport de Hotărârea CJUE mai sus menționată și față de disp.art.148 alin.2 din Constituție, instanța va obliga pârâta la plata către reclamant și a dobânzii legale aferente sumei achitată cu titlu de taxă de poluare.

Pentru perioada cuprinsă între data plății sumei a cărei restituire se solicită (10.09.2009) și până la împlinirea celor 45 de zile, calculate conform art.124 din OG.92/2003, reclamantului i se cuvine dobânda legală, calculată potrivit OG nr.9/2000, respectiv OUG 13/2011, iar din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile și până la data plății efective, reclamantul este îndreptățit la plata dobânzii legale în materie fiscală.

În temeiul disp.art.453 c.pr.civ., va fi obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 900 lei - cheltuieli de judecată (taxă judiciară de timbru și onorariu avocat).

În sensul celor ce preced, va fi admisă acțiunea dedusă judecății.

Consecința admiterii cererii reclamantului, având ca obiect - restituire taxă de timbru și daune din temeinicia pretențiilor formulate de pârâtă împotriva Administrației Fondului pentru Mediu, va fi admisă și cererea de chemare în garanție.

În conformitate cu art.1 din OUG 50/2008, taxa achitată de reclamant s-a constituit în venit la bugetul Fondului pentru Mediu, gestionată fiind de Administrația Fondului pentru Mediu.

Chemarea în garanție nu contestă că suma aferentă taxei pe poluare a fostă în contul său de cămășă în anul fiscal care calculat și încaseat taxa în temeiul legii.

Căminând reclamantă și Administrația Fondului pentru Mediu nu există stabilit nici un raport cauzal, o obligare directă a acesteia la restituirea sumei nu ar fi posibilă; însă apare ca perfect justificată pretenția organului fiscal pârât de obligare a chematei în garanție la plata sumelor pe care este ținută să le restituie reclamantei, sens în care - în temeiul art.72 c.pr.civ., cererea va fi admisă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea - formulată de reclamanta SC ELCORA TRANS SRL, cu sediul procesual ales în Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, județ Constanța, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI - ADMINISTARAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, str. I.G.Duca, nr. 18, județ Constanța.

Obligă pârâta să restituie reclamantei suma de 5302 lei (achitată conf. chitanței seria TS 7 nr. 2439178/29.07.2010) și dobânda legală în materie fiscală aferentă sumei, pentru perioada cuprinsă între data împlinirii termenului prev. de art. 70 din OG 92/2003 și data restituirii efective, respectiv dobânda legală prevăzută de OG nr. 9/2000 de la data plății până la abrogarea acestui act normativ, iar de la data abrogării - 1.09.2011, dobânda legală potrivit OG nr. 13/2011, până la data expirării termenului prev. de art. 70 din OG 92/2003.

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 900 lei - cheltuieli de judecată.

Admite cererea de chemare în garanție a ADMINISTRAȚIEI FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, corp A, nr. 294.

Obligă chemata în garanție la plata către pârâtă a sumei de 5302 lei, cu dobânda aferentă la care a fost obligată pârâta către reclamant și 900 lei - cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 17.06.2014.

PREȘEDINTE,
ANCA JEANINA NIȚĂ

Ptr. GREFIER,
ALEXANDRA NEAGOE

ROMANIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA aflată în C.O., conf. disp. art. 426 alin.4 c.p.c.,
Secția de contencios administrativ și fiscal
Prezenta copie fiind conformă cu originalul
118/1000 se certifică de nou exactitatea ei cu
mențiunea că este rămasă definitivă.
semnează, Grefier șef,
Veronica Iordache

Tehnored. Jud. Anca Niță
5 ex./9.07.2014 Grefier Șef.

Arhivar.

CONFORM CU
ORIGINALUL